

<p>अर्थशास्त्र, व्यापार, उद्योगधंदे, बँकिंग, सहकार, इत्यादि विषयांस बाहिलेले एकमेव मराठी साप्ताहिक स्थापना : १९३५</p>	<h1>अर्थ</h1> <p>“अर्थ एव प्रधानः” इति कौटिल्यः अर्थमूलो धर्मकामाविति । —कौटिलीय अर्थशास्त्र</p>	<p>प्रत्येक बुधवारो प्रसिद्ध होतें. वर्गणांचे दर : वार्षिक : ६ रु. सहामाही : ३ रु. किरकोळ : २ आ. दुर्गाधिवास, पुणे ४.</p>
---	--	---

वर्ष १८

पुणे, बुधवार तारीख २४ सप्टेंबर, १९५२

अंक १९

विविध माहिती

मच्छीमारीच्या धंद्याचा अभ्यास—भारतामधील चार सरकारी अधिकारी डेन्मार्कच्या मच्छीमारीच्या धंद्याचा अभ्यास करण्यासाठी डेन्मार्कला गेले आहेत. ह्या धंद्याला लागणाऱ्या सामानसुमानाची शक्य झाल्यास खरेदी करण्याचाही त्यांचा हेतु आहे.

नेहरूंच्या पुस्तकाचे ५०वें भाषांतर—पं. नेहरू ह्यांच्या 'डिस्कव्हरी ऑफ इंडिया' ह्या पुस्तकाचे युगोस्लाव्हियातील एका प्रांतिक भाषेत भाषांतर करण्यांत आले असून ते लवकरच प्रसिद्ध करण्यांत येणार आहे. हे भाषांतर ह्या पुस्तकाचे ५० व्या भाषेतील आहे. भाषांतराला नेहरूंची अनुमति मिळण्यासाठी सटपट सुरु आहे.

इराणसाठी जर्मन यंत्रे—इराणच्या तेलाच्या कारखान्यांचे राष्ट्रीयीकरण करण्यांत प्रमुख भाग घेतलेले सीनेटर मकी हे सध्या प. जर्मनीत दौऱ्यावर आहेत. इराणच्या औद्योगिकीकरणासाठी जरूर असणारी यंत्रसामुग्री मिळविण्यासाठी जर्मन कारखानदारांशी त्यांच्या वाटाघाटी झाल्या.

फोर्ड फौंडेशनची मदत—बिहारमध्ये समाजविकास-केंद्राच्या दोन योजना अनुक्रमे पाटणा आणि मुझफरपूर येथे उघडण्यांत यावयाच्या आहेत. ह्या दोन केंद्रांत कार्यकर्त्यांना शिक्षण देण्यांत यावयाचे आहे. भारत सरकारने फोर्ड फौंडेशनकडून मिळणाऱ्या मदतीतून १३,७५,००० रुपये वरील केंद्रांसाठी मंजूर केले आहेत.

पंजाबचा विक्रीकराचा कायदा—पंजाब सरकारचा विक्रीकराचा कायदा घटनेच्या २२६ कलमाप्रमाणे अवैध असल्याचा दावा करणारा अर्ज पंजाब हायकोर्टात करण्यांत आला आहे. एका कंपनीने हा अर्ज केला असून आपण तयार करीत असलेले साण्याचे तेल विक्रीकराला पात्र नाही, असे त्यांत म्हटले आहे.

बंगलोरमधील टेलिफोनचा कारखाना—ऑगस्ट १९५२ अखेर बंगलोर येथील टेलिफोनच्या सरकारी कारखान्यांत ५४,९२१ टेलिफोन्स तयार झाले. प्रथम कारखान्याची वार्षिक उत्पादनक्षमता २५,००० होती; पण आता ती ४०,००० पर्यंत वाढविण्यांत आली आहे. पुरेसा कच्चा माल मिळाल्यास दरवर्षी ५,००,००० टेलिफोन्स पुढील वर्षापासून तयार होऊ शकतील.

महागाई भत्त्याचा खर्च—भारतीय सरकार आपल्या नौकरांना महागाई भत्ता म्हणून दरवर्षी ६० कोटी रुपये देते. ह्या रकमेपैकी ४० कोटी रुपये ज्या नौकरांना मूळ पगार दरमहा ५० रुपयापेक्षा कमी आहे, त्यांच्यासाठी खर्च होतात.

प्राणिसंग्रहालयासाठी बाध—न्यूयॉर्क येथील प्राणि-संग्रहालयांत ठेवण्यासाठी बाधाचे दोन बच्चे आणि २०० माकडे नुकतीच कलकत्त्याहून विमानाने रवाना करण्यांत आली. बाधाची पिले ११ महिन्यांची आहेत. त्यांच्यासाठी कराची, कैरो व आमस्टर्डॅम येथे मांस मिळण्याची व्यवस्था करण्यांत आली आहे.

प्राचीन गव्हापासून आलेले पीक—इजिप्तमधील एक प्राचीन कबर खणत असतांना प्राचीन काळच्या एका गव्हाचे कणीस सांपडले होते. ते कणीस एका डॅनिश शेतकऱ्याने आपल्या शेतांत बियाणे म्हणून वापरले असता प्रत्येक रोपाला ६ ते १२ कणसे आली आणि प्रत्येक कणासांत १६३ दाणे आले.

रशियाला अधिक वर्गणी द्यावी लागणार—संयुक्त-राष्ट्रसंघटनेला अमेरिका व ब्रिटन सध्या जी वर्गणी देतात ती कमी करून रशियाने अधिक द्यावी अशी शिफारस संघटनेच्या स्वास समितीने केली आहे. अमेरिकेची वर्गणी ३६.९० टक्क्यांवरून ३५.१२ टक्के करण्यांत यावी आणि रशियाची ९.८५ टक्क्यांवरून १२.९८ टक्के करण्यांत यावी अशी ही शिफारस आहे.

शारीरिक शिक्षणाची योजना—दिल्ली राज्यातील भारत-सेवक समाजाने राज्यांत ठिकठिकाणी योगासने शिकविण्यासाठी आश्रम काढण्याचे ठरविले आहे. दिल्ली येथे दोन आश्रम उघडण्यांत येणार आहेत. शिक्षण मोफत देण्यांत येणार आहे. स्त्रियांसाठी स्वतंत्र केंद्र उघडण्यांत येईल.

रशिआ-पाकिस्तान करार—रशिआ आणि पाकिस्तान ह्यांच्या दरम्यान झालेल्या पहिल्या ऐनजिनसी व्यापाराच्या करारावर नुकत्या सहा झाल्या. रशिआ पाकिस्तानला १,५०,००० टन गहू पुरवून त्याच्या बदला २२,००० टन ताग आणि १३,१५० टन कापूस घेणार आहे.

अणुशक्तीपासून वीज—अणुशक्तीपासून वीज उत्पन्न करण्याची यंत्रसामुग्री येत्या चार वर्षांत तयार होईल, असा अंदाज एका प्रमुख ब्रिटिश शास्त्रज्ञाने केला आहे. निर्माण होणारी वीज केवळ प्रायोगिक स्वरूपाची न रहाता कारखान्यासाठी वापरता येईल असेही त्यांचे मत आहे.

घरणीकंपाचे भाकित—सोव्हिएट शास्त्रज्ञांनी घरणीकंप कोडे होईल ते आगाऊ वर्तविण्याची विद्या हस्तगत केली असल्याची बातमी आहे. सोव्हिएट शास्त्रज्ञ मि. गुबिन हे गेली २० वर्षे मध्य-आशियांत बसणाऱ्या भूकंपांचा अभ्यास करीत होते. घरणीकंपाची शक्यता दाखविणारा एक नकाशा ते तयार करीत आहेत.

सहकारी बँकांचा गेल्या वर्षाचा अनुभव

(पु. पां. मोसले)

इश्वरेच्छा जशी मानलीच पाहिजे तशाच राज्ययंत्रणेच्या स्वरुपीही सांभाळल्याच पाहिजेत, असा प्रसंग नागरिक नीतीने प्रत्येकावर येतो. अपरिहार्य असेल तेवढाच विलंब राज्ययंत्रणेकडून व्हावा असा सरोसर दंडक असता व जीवनाच्या सर्व क्षेत्रांत सहकारी संघटना निर्माण झाल्या पाहिजेत असा घोष चालला असता काम वाढल्यामुळे (आळसामुळे, दुर्लक्षामुळे अगर अन्य कारणामुळे बहुधा नसावे!) सहकारी सात्याकडूनही लवादाचें निकाल मिळण्यास, मार्गदर्शन होण्यास व निकडीच्या कामांचीही (पोंच नव्हे!) उत्तर येण्यास दहा दहा महिन्यांचा अवधी अपुण पढावा, हें विषाद उत्पन्न करणारें नाहीं काय ?

कर्जांत वाढ

निरीक्षकांच्या हें सहज लक्षांत येतें की, १९५०-५१ चे मानने १९५१-५२ हें वर्ष बँकांना अवघडच गेले. १९४८ साली बँकांतील ठेवींनी जसा उच्चांक गाठला होता तसा या वर्षी बँकांतील कर्जांनी उच्चांक गाठला; सरकारी रोख्यांतील गुंतवण आणि हातांतील पैसा बँकांचा कमी झाला; बाजारच्या महागाईने डुकानांच्या चालू भांडवलासाठी मध्यम व्यापारी, बँकांवरच भर देऊन बसू लागलेच होते आणि मोठे व्यापारी "राष्ट्राच्या अंतर्गत किंमती उतरू लागल्या तरी आंतर्राष्ट्रीय किंमती चढायाच्याच अशा अपेक्षेने साठे करू लागले," त्यामुळे मंदीच्या मोसमांतही बँकांकडे कर्जास सारसी मागणी होत राहिली, ती बँका भागवू शकल्या नाहींत. गेल्या सालच्या निवेदनांत म्हटल्याप्रमाणे, १९४९ सालापासून ठेवींच्या ७०% हूनच काय, १००% हूनही जास्त कर्जे बँकांनी दिली होती ती रिझर्व बँकेचे अहवालाने नुकतेंच जाहीर केले आहे की अनुक्रमे १५२ व १३८ बँकांनी दिली होती; त्यांचा उतार १९५०-५१ साली सरासरीने ६५% वर व १९५१-५२ साली ६४% वर आला आहे. त्यामुळे एकंदरीने भारतीय बँकांचा सुदृढपणा कायम आहे फार काय, एवढ्या सान्या वावटळीतून सहकारी बँका, अर्थात्, आपलीही बँक व्यापार्यांच्या व सभासदांच्या प्रेमळ सहकाराचे जोरावर आपल्या प्रगतीची धामी पावले नेटाने टाकत राहिली, हें कोणालाही अभिमानास्पदच वाटे.

रिझर्व्ह बँकेची उपाययोजना

कोरियन युद्धानंतरच्या काळांत बँकांकडील कर्जे वाढत गेली ती एवढ्या मोठ्या प्रमाणांत की उत्पादनावर आणि व्यापारावर दुष्परिणाम होऊं न देतां बँकेकडील कर्जांच्या "पती" ची वाढ तांतडीने आवाक्यांत आणणे, बँकेकडील गिऱ्हाइकांच्या पतीचे दीर्घकाल नियंत्रण करणे आणि नाणेबाजारांत पतीला लवाचिकपणा आणणे हे तीन हेतू घरून रिझर्व्ह बँकेने १९३५ पासून १७ धर्षे कायम असलेल्या आपला व्याजाचा दर ३% वरून ३.३% वर नेला आणि सरकारी रोख्यांची खरेदी न करतां त्यांचे तारणावर कर्जे देण्याचे ठरविले.

तिचा परिणाम

नोव्हेंबर १९५१ च्या मध्यास रिझर्व्ह बँकेने घेतलेल्या या निर्णयाने, सरकारी रोख्यांच्या किंमती साड साड कमी झाल्या आणि यंदांपासून निव्वळ नफ्याच्या १०% तरी रकम या रोख्यांच्या तूट रकमेच्या भरपाईची तरतूद म्हणून काढून ठेवण्याबद्दल जानेवारीपासून अधिकारी व्यक्तींची परिपत्रके निघू लागली. बँका-बँकांतील प्रिळावयाच्या कर्जांवरील व्याजांचे दर वाढले

आणि सुद्ध सरकारला सावकारी नियंत्रण कायद्यांतील ६३% व व्याजाची कमालपर्याया ९% व १२% वर न्यावी लागली!!! हातउसने घेतलेल्या पैशांचे साजगी व्यवहारांतील गुपचूप भाडेंही २४% ते ३६% वर गेल्याचा आपल्या इकडील भागांत सारसा बोभाटा होता!!! अशा स्थितीत सहकारी बँका आपल्या ब्रीदाला जागल्या म्हणूनच एकंदरीने त्यांच्या सरकारी रोख्यांची एक कोटीने वाढ झाली; ठेवी दहा कोटींनी वाढल्या तरी कर्जे तेरा कोटींनी वाढून त्यांचे प्रमाण ६९.६% पडू लागले; कर्जांच्या परतफेडीची सुलभता गेली असली तरी निराशा होण्याइतकी कठिणाईही भासली नाहीं.

बँकेचे निर्धी, कार्यक्षमता व निकोपपणा यांत कसलीही कमतरता पडू यावयाची नाहीं, अशी दक्षता कराव अर्बन बँकेने घेतलेली आहे, हें ताळेबंदावरून आपणां सर्वांच्या लक्षांत येईलच. लेखापरीक्षकांच्याही ध्यानांत ते आल्यामुळेच त्यांनी "बँक चांगली प्रगति करित आहे आणि आदर्श नागरीपेढी म्हणून तिचे उच्च स्थान कायम आहे" असा आपला अभिप्राय प्रगट केला आहे.

(कराव अर्बन को. बँक लि. च्या नियामक मंडळातर्फे भागीदारांस निवेदन.)

भांडवल उभारणीचे अर्ज : नवी प्रश्नपत्रिका

कंपन्यांकडून भांडवलविक्रीसाठी मान्यता देण्याकरतां आलेले विनंती-अर्ज लवकर निकालांत काढतां यावेत या दृष्टीने जानेवारी १९४६ पासून चालू असलेला प्रश्नपत्रिकेचा नमुना आतां सुधारण्यांत आला आहे. हा नवीन नमुना अधिक व्यापक स्वरूपाचा असल्याने कंट्रोल ऑफ कॅपिटल अिज्युज यांना अर्जावर पूर्वीपेक्षां अधिक लवकर निर्णय देतां येईल. मागील प्रश्नपत्रिकेतील प्रश्नांनुसार सादर केलेली माहिती पुरेशी नसल्याने आणखी पत्रव्यवहार वाढून विलंब लागे.

प्रश्नपत्रिकेचा सुधारलेला नमुना मागील नमुन्यापेक्षां कांहीं बाबतीत वेगळा आहे. पूर्वी केलेल्या अर्जांचा तपशील देताना अर्जदाराने यापुढे त्यास माजी संस्थानांनी मान्यता दिली असल्यास, त्यासंबंधीचा तपशील सादर करावा लागेल. तसेंच इंडियन कंपनीज अॅक्टांतील तरतुदी प्रवर्तकांकडून पुऱ्या करण्यांत येतील. असे निश्चित निवेदन अर्जांसोबत जोडलेले असले पाहिजे व विक्रीस काढलेले भांडवल आणि ते स्वपिण्यासाठी कंपनीच्या प्रवर्तकांनी अथवा त्यांच्या मित्रांनी साजगीरीत्या केलेली व्यवस्था याबाबतची माहितीही पाठवावी लागेल.

रहिवाशांव्यतिरिक्त इतरांना दिलेल्या भागांची संख्या आणि त्यांची एकूण किंमत, स्वामित्वाकरिता (रॉयल्टी) कांहीं रकम यावयाची असेल तर तो आंकडा, तांत्रिक साहाय्यावतच्या व भारतीयांना शिक्षण देण्याविषयीच्या व्यवस्था, यांचीही माहिती सादर करावी लागेल.

सुधारलेल्या नमुन्यानुसार, औद्योगिक कारखान्यांना आपली योजना आणि यंत्रसामुग्रीच्या आयातीसाठी लागणारा परकीय हुंडणावळ यांचाही तपशील द्यावा लागेल. नमुन्यांत केलेल्या इतर दुरुस्त्यांनुसार पाठवावयाच्या माहितीत विक्रीस काढावयाचे रोखे आणि राखीव निर्धी, इत्यादींच्या तपशीलाचा अंतर्भाव हेतो.

नवीन विमार्कपण्यांबाबत आणखी एक प्रश्न नमुन्यांत समाविष्ट करण्यांत आला आहे. तसेंच, माजी संस्थानांतून यणाऱ्या अर्जासंबंधीच्या पूर्वीच्या नमुन्यांतील व विभाग नवीन नमुन्यांतून गाळून टाकल्या आहे.

औद्योगिक सहकारी संस्थांना रिझर्व्ह बँकेची मदत

उत्तर-प्रदेश सरकारने रिझर्व्ह बँक ऑफ इंडियाला अशी सूचना केली आहे की, बँक शेतीच्या सहकारी सोसायट्यांना जशी सवलतीच्या कमी दराने कर्ज देते, तसेच कर्ज औद्योगिक सहकारी सोसायट्यांनाही तिने द्यावे. उत्तर-प्रदेशांत शेतीच्या खालोखाल ग्रामोद्योगांतच हजारों कामगार आपले पोट भरीत असतात. ह्यांच्यापैकी काहीं ग्रामोद्योगांतच पूर्णपणे गुंतलेले आहेत; तर इतर फावल्या वेळांत काम करून आपल्या उत्पन्नांत भर घालतात. उत्तर-प्रदेशांत निरनिराळे अनेक ग्रामोद्योग असले तरी त्या सर्वांत विणकरांचा व्यवसाय हा फार मोठा आहे. ह्या व्यवसायांत २ लाख कामगार कायमचे गुंतलेले असून ६-८ लाख कामगार फावल्या वेळांत काम करणारे असे आहेत. राज्यांतिल ३ लोकसंख्येला लागणारे कापड विणकर पुरवतात. तथापि हे विणकर जुन्या विचारसरणीचे, दृष्टी, तांत्रिक मार्गदर्शन न मिळणारे आणि व्यापाऱ्यांवर व दलालांवर अवलंबून असणारे असे आहेत. विणकरांनी स्वतःच कच्चा माल घेऊन कापड बनविले अगर् दलालांकडून घेऊन बनविले तरी ते त्यांच्या कच्चाट्यांतून सुटू शकत नाहीत. त्यांच्या कापडाला फारच कमी किंमत देण्यांत येते. औद्योगिक सहकारी सोसायट्यांच्या स्थापन केल्यास मात्र त्यांची ही दैन्यावस्था दूर होण्यासारखी आहे. अशा सहकारी संस्था भांडी, मातकाम, कातड्याचे काम इत्यादि व्यवसायांत स्थापन झालेल्या आहेत. ह्या संस्था कामगारांना कच्चा माल पुरवतात, धंद्याला लागणारे इतर साहित्य पुरवतात, थोड्या व्याजाच्या दराने कर्ज देतात व त्यांच्या मालाच्या विक्रीचीही व्यवस्था करतात. त्यामुळे कामगारांना वेतनाहो अधिक चांगले मिळते आणि त्यांच्या मालाला किंमतही बरी येते.

औद्योगिक सहकारी संस्थांत विणकरांच्याच संस्था अधिक आहेत. १९५०-५१ साली त्यांची संख्या ६५० पर्यंत वाढली. त्याशिवाय ४३ मध्यवर्ती सहकारी संस्था आहेत त्या वेगळ्याच. वरील साली ह्या सोसायट्यांचे खेळते भांडवल अनुक्रमे ३४ लाख रुपये आणि २०.४१ लाख रुपये होते, आणि त्यांना झालेला नफा ३ लाख रुपये होता ३२ संस्थांत प्रत्यक्ष उत्पादनाचे कार्य चालू होते; इतर संस्था सुताचे वाटप करणे आणि कापडाच्या विक्रीची व्यवस्था करणे ही कामे करीत होत्या. ह्या व्यवसायाची वाढ अधिक चांगल्या पद्धतीने व्हावी म्हणून राज्य सरकारने १९५०-५१ साली एक योजना आखली होती. ह्या योजनेप्रमाणे १२ जिल्हांसाठी मिळून १,४०,००० रुपये खर्च करण्यांत आले. विणकरांच्या सहकारी संस्थांतून कापडाचे उत्पादन करून त्याच्या विक्रीची व्यवस्था करण्याच्या प्रयत्नांत सरकारला चांगले यश आले. त्यामुळे इतर प्रकारच्या ग्रामोद्योगांतही ह्याच पद्धतीच्या सहकारी संस्था काढण्यांत याव्यात अशा सूचना करण्यांत येत आहेत. विणकरांशिरीज इतर धंद्यांत गुंतलेल्या कामगारांच्या १०० सहकारी संस्था राज्यांत आहेत. रिझर्व्ह बँक शेतीच्या सहकारी संस्थांना सवळ सवलत म्हणून कमी व्याजाच्या दराने

कर्ज देते, अशाच प्रकारची कर्जे इतर प्रकारच्या सहकारी संस्थांना देण्यांत आली तर राज्यांतिल ग्रामोद्योगांची भरभराट होईल असे मत व्यक्त करण्यांत येत आहे. रिझर्व्ह बँकेला उत्तर-प्रदेश सरकारतर्फे करण्यांत आलेली सूचना विचाराई असून ती सावधगिरीने अंमलांत आणणे इष्टच ठरेल.

डॉलर्सच्या तुटवड्याचे दुखणे

जागतिक बँकेची बैठक नुकतीच मेक्सिको सिटी येथे भरली होती. ह्या बैठकीचे नित्याचे काम चालू असतांनाच, ब्रिटनने डॉलर्सचा तुटवडा संपविण्यासाठी एक योजना सभासद-राष्ट्रांत प्रसृत केल्याची बोलवा आहे ह्या योजनेचा तपशील अमेरिकेला मिळाल्या असून योजना अमेरिकन प्रतिनिधींना मान्य नसल्याचेहि समजते योजना अंमलांत आली तर अमेरिकेला अधिक डॉलर्स खर्चावे लागतील असे त्यांचे म्हणणे आहे. पंतु ज्या देशांना डॉलर्सचा तुटवडा पडला आहे त्यांच्या अर्थमंत्र्यांना आणि बँकवाल्यांना तिने भुरळ पडली आहे असे म्हणतात. योजनेचे स्वरूप 'वॉल स्ट्रीट जर्नल' ह्या अमेरिकन नियतकालिकाने थोडक्यांत पुढीलप्रमाणे दिले आहे. समजा, अमेरिका अगर् बेल्जम ह्या देशाने निर्यातीपेक्षा आयात कमी ठेवण्याचे धोरण सारखे अवलंबले आणि त्यामुळे दुसऱ्या देशांना डॉलर्सचा अगर् फ्रँक्सचा तुटवडा पडू लागला. अशा प्रसंगी जागतिक बँकेकरवी त्या देशाला 'दोषी' ठरविण्यांत येईल आणि मग 'दोषी' ठरविलेल्या देशाला पुढीलपैकी एक अगर् सर्व गोष्टी कराव्या लागतील (१) आपल्या आयात-जकाती कमी करणे, (२) ज्या देशाला परकीय हुंडणावळीचा तुटवडा पडला असेल त्या देशांत भांडवल गुंतविण्यास आपल्या नागरिकांना उजेजित करणे आणि (३) तुटवडा पडलेल्या देशाला कर्ज अगर् देणग्या देणे. दरम्यान इतर देश अमेरिका अगर् बेल्जम अशा 'दोषी' देशाच्या मालाला सापत्न भावाने वागवितील आणि इतर देशांच्या मालाला सवलती देतील. ही योजना अंमलांत येण्याची शक्यता फारशी नाही. कारण, अमेरिकेच्या मदतीवर अवलंबून असणाऱ्या देशांकडूनच ती मंजूर करवून घ्यावयाची आहे अर्थात, अमेरिकेच्या आर्थिक दडपणापुढे अशा देशांना नमावे लागेल.

भूगर्भशास्त्रज्ञांची परिषद—अलजीअर्भ येथे भूगर्भशास्त्रज्ञांची एक आंतरराष्ट्रीय परिषद नुकतीच भरली होती. पणपेदेला ७८ राष्ट्रांचे मिळून १,१०० प्रतिनिधी हजर होते. ब्रिटन, फ्रान्स, रशिया व जपान ह्या राष्ट्रांचे प्रतिनिधी त्यांत होते. सहागची भुरचना आणि आफ्रिकेतील तेलाच्या खाणी ह्या विषयांची चर्चा करण्यांत आली.

कॅन्सर जंतूमुळेच होतो?—अमेरिकन क्रेमिकल सोसायटीच्या बैठकीत कॅन्सर ह्या रोगाविषयी महत्त्वाची माहिती प्रकट करण्यांत आली आहे. शास्त्रज्ञांच्या मताने कॅन्सरच्या रोगाला कर्णगीभूत होणारा एक जंतू असून तो ओट्टखर्ता येतो आणि त्याचा प्रतिकारहि करता येतो. अजून ही माहिती अपूर्णावस्थेत आहे.

जमासिंदी अर्बन को. बँक लि.

बँकेच्या वसुळ मांडवळांत समाधानकारक वाढ झाली आहे. "बाजारस मांडवळाचा पुरवठा ठेव रकमेतून ठेवीदारांमार्फत वैयक्तिक रीत्या झाला असणे स्वाभाविक आहे आणि त्याचाच परिणाम ठेवीच्या घटीत झालेला दिमून येतो. तथापि, सातेदारांच्या संख्येत झालेली वाढ पहाता, एकंदरीने बँकेवरील ठेवीदारांचा विश्वास वाढत्या प्रमाणांतच आहे." बँकेस लिखित नफा २३,२९०६. झाला. कापड दुकानाच्या नफ्याचा (७ हजार रु.) विनियोग सेफ डिपॉझिट व्हॉल्टच्या योजनेकडे करण्याची योजना वार्षिक सभेपुढे मांडण्यांत येई. ६.३% डिव्हिडेंड वांटण्यास १२,००० रु. लागतील. जमासिंदी व मुबोळ ह्या तालुक्यांतर्फे बँकेशी संबंधीत श्री. जर्जी व श्री. शहा हे विधिमंडळाच्या निवडणुकींत निवडून आले व पुढे श्री. जर्जी हे उपमंत्री नेमण्यांत आले. त्यांचा सत्कार बोर्डांने केला. बँकेचे माजी चेअरमन, श्री. व्यं. श्री. आनीसिंदा हे १९ जुलै, १९५२ रोजी दिवंगत झाले, त्यांच्या कार्यावद्दल बोर्डांने कृतज्ञता व्यक्त केली आहे. (प्रेसिडेंट व्ही. एस. फडके, बी. एससी, एएएल. बी., चेअरमन एस. एम. अथाणि, व्हा. चेअरमन आर. जी. दाते, मॅनेजर एम. डी. सादिलकर).

श्री लक्ष्मी को. बँक लि., सोलापूर.

बँकेचे शेअर भांडवल, रिझर्व्ह व इतर फंड, नफा, इत्यादींत सालोसाल वाढ होत आहे. ठेवींचा आकडा कायम राहिला आहे. बँकेची थकवाकी अहवालाचे वर्षी बरीच वसुळ झाली आणि ती २,५०० रु. नी कमी झाली. त्यामुळे फायद्याचा आंकडाही वाढला. ५,०५७ रु. नफा झाला, त्यापैकी ५% डिव्हिडेंडला २,१२३ रु. लागतील. कापड दुकान व्यवस्थेशीर व फायदेशीर चालू आहे. (प्रेसिडेंट प. रे. कोसंदर ऑ. मॅनेजिंग डायरेक्टर शं. गं. बंदगुळ. मॅनेजर: ना. धों. डंके).

बाँबे प्रॉ. को. लँड मॉर्गेंज बँक लि.

बँकेने अहवालाचे वर्षी शेतकी-कर्जे १८,७६,२५७ रु. ची दिली. वसुळीचे प्रमाण उतरले आहे. कर्जांची मागणी वाढत आहे, ती पुरविण्यासाठी पैसा उभारण्यास सरकारने मदत करावी, अशी डायरेक्टरांची सूचना आहे. ५० लक्ष रु. च्या ८ व्या डिबेंचर्सला सरकारी मंजूरी लवकरच मिळेल. गेल्या वर्षी बँकेस ४८,२५६ रु. नफा झाला. ३.३% डिव्हिडेंडला २०,७८९ रु. लागतील.

वि कॉसमॉस को. अर्बन बँक लि. पुणे

बँकेने गतवर्षापेक्षा थोडे कर्ज अधिक दिले. कर्जफेडहि ४१ हजार रु. नी जास्त झाली. थकवाकींत सोन्याच्या तारणावर दिलेल्या कर्जाची बाकी वाढली आहे, त्याचे कारण सोन्याचा घसरलेला भाव, हे होय. इमारत दुरुस्तीसाठी ५,००० रु. वास्तुनिर्घातून सर्व करण्यांत येणार आहेत. अहवालाचे वर्षी बँकेस १७,९१७ रु. नफा झाला. ६.३% डिव्हिडेंडला ६९०० रु. लागतील. बँकेची मजबुती सालोसाल वाढत आहे आणि बँकेच्या स्वतःच्या मालकीच्या भांडवलाचे एकूण क्षेत्रया भांडवलाशी प्रमाण चांगले आहे. (कार्याध्यक्ष: चिं. वा. भट. उप-कार्याध्यक्ष: शं. ल. ओगुळे. कार्यवाह: य. श्री. शाळिग्राम.)

SAVE to help yourself and the NATION

WITH

THE

HOME

SAFE

THE SARASWAT CO-OPERATIVE BANK LTD.
GIRGAON, BOMBAY.

Branches: Dadar, Mahim, Poona & Belgam

ठेवी स्वीकारण्यांत येतात

ठेवींवर दरसाल वर शेंकडा ७७ रुपये व्याज दिले जाते. व्याज दर तीन महिन्यांनी दिले जाते. ठेवीदारास ठेवीची मुदत संपण्यापूर्वी आपली रकम परत पाहिजे असल्यास एक महिन्याच्या आगाऊ नोटिसीने केव्हाही व्याजासह परत मिळू शकते.

पेडणेकर आणि कंपनी लिमिटेड

शिवण्याच्या यंत्रांचे व्यापारी,

१७२, गिरगांव रोड, मुंबई ४

टेलिफोन २२७३८ तारेचा पत्ता: 'PEDNECO' Bombay

दि वँक ऑफ महाराष्ट्र लि.

स्थापना १९३५: शेड्यूल्ड बँक

वसुळ झालेले भांडवल :: रु. १६,००,०००
रिझर्व्ह व इतर फंड :: रु. ५,६५,०००
एकूण खेळते भांडवल :: रु. ३१ कोटीचे वर

संचालक मंडळ

श्री. धों. कृ. साठे श्री. श्री. गो. मराठे
(अध्यक्ष) (उपाध्यक्ष)
श्री. न. ग. पवार श्री. मा. रा. जोशी
श्री. फ. दो. पद्मजी श्री. मा. वी. गहा
श्री. शं. ल. किलोस्कर श्री. भा. म. गुप्ते

बँकेच्या शाखा

मुंबई (फोर्ट, गिरगांव, दादर व कल्याण), पुणे (डेकन जिमखाना व खडकी), नाशिक, चाळिसगांव, धुळे, जळगांव, नागपूर, रत्नागिरा, कोपरगांव, हुबळी, सोलापूर, कोल्हापूर, द. हैद्राबाद, सांगली व अमरावती.

मुख्य कचेरी
लक्ष्मी रोड, पुणे १.

चिं. वि. जोग,
मॅनेजर.

रिझर्व्ह बँकेच्या कार्याचा परिचय

सावकारी पद्धति

भारतांत बँकिंगची विकसित झालेली पद्धति भूतकाळांत अस्तित्वांत असली तरी पाश्चात्य देशांत चालू आहे त्या आधुनिक अर्थाप्रमाणे मात्र ती अलिकडेच सुरू झाली आहे. मागील काळांतील या प्रकारची संस्था म्हणजे 'सावकार' ही असून देशांतल्या कांहीं विभागांत त्यांना महाजन असे संबोधण्यांत येतें. ते ग्रामीण जनतेला जरूर तो पैसा पुरवित असत. वस्तुतः सध्यांही भारतांतील ग्रामीण विभागांत ९/१० कर्ज महाजनच पुरवितात. परंतु देशव्यापी व आंतरराष्ट्रीय स्वरूपाच्या सध्यांच्या वाढत्या अर्थव्यवस्थेच्या गरजा या महाजन संस्थेस पुरविता येणार नाहीत. हे वैशिष्ट्य केवळ भारतापुरतेंच नसून औद्योगिक क्रांतीनंतर सर्व जगभरच तें दिसून आलें असून, अर्थव्यवस्थेच्या मूलभूत कल्पनेतच बदल घडून आला. देशांतील औद्योगिक व शेतकी विस्ताराकरतां लागणाऱ्या कर्जावर नियंत्रण ठेवतां येईल आणि चलनवाढ न होऊं देतां उपलब्ध साधनसंपत्ति खेळती ठेवून जास्तीत जास्त फायदा मिळवितां येईल अशा प्रकारची एकादी यंत्रणा स्थापन करण्याची त्यामुळे गरज उत्पन्न झाली. भारतांत १९ व्या शतकांत अशा स्वरूपाच्या कांहीं थोड्या बँका चालू होत्या तरी विसाव्या शतकांतच या पद्धतीचा विकास झाला.

मध्यवर्ती बँकेची स्थापना

भारतांतील बँकिंग पद्धति तौलनिकदृष्ट्या पहातां नवीनच आहे. परंतु रिझर्व्ह बँक तर त्याहून नंतर सुरू झाली आहे. १ एप्रिल १९५२ रोजी त्या बँकेस सतरा वर्षे पूर्ण झालीं. १९२५ मध्ये नेमलेल्या 'रॉयल कमिशन ऑन इंडियन करन्सी अँड फायनान्स' या मंडळानें केलेल्या शिफारशीनुसार व १९३४ मध्ये रिझर्व्ह बँक अँक्ट संमत झाल्यावर, १९३५ मध्ये रिझर्व्ह बँकेची स्थापना झाली. देशांत मध्यवर्ती बँकेच्या स्थापनेची जुनी मागणी अशा रीतीने पुरी झाली. १९२१ मध्ये तीन प्रेसिडेन्सी बँका विलीन करून इंपिरियल बँक स्थापन करण्यांत आल्यानंतर तिचें पूर्ण सुसज्य अशा मध्यवर्ती बँकेत रूपांतर होईल असे वाटलें होतें. आणि सरकारचे 'बँकर' राहण्यासारखी कांहीं कामेही त्या बँकेनें केलीं, परंतु राष्ट्रीय प्रवृत्तीच्या भारतानें त्याऐवजी स्वतःची दुसरी मध्यवर्ती बँक असावी असे ठरविलें. भारत सरकारनें या बँकेच्या भागीदारांना (शेअर होल्डर्स) नुकसान भरपाई देऊन व एकूण सर्व भागांचें भांडवल ताब्यांत घेऊन १९४९ मध्ये केलेलें तिचें राष्ट्रीयीकरण म्हणजे आर्थिक क्षेत्रांतील राष्ट्रीय आकांक्षेची परिणतीच होय.

रिझर्व्ह बँकेची कामे

कोणत्याही देशांतील मध्यवर्ती बँकेची कामे सामान्यपणें पुढीलप्रमाणें असतात:—

(अ) सरकारचें 'बँकर' म्हणून काम करणें.

(ब) ही बँक व्यापारी बँकांना कर्ज पुरविते आणि भकम बँकिंग पद्धति रूढ करण्यासाठी त्यांच्या कार्यावर नियंत्रण ठेवते.

(क) कर्जावर नियंत्रण घालून जरूर तेथे बाजारावर प्रत्यक्ष वजन आणून निरनिराळ्या मार्गांनी ही बँक शक्य तितक्या प्रमाणांत बाजारावर नियंत्रण ठेवते.

(ड) देशांतील चलनी नोटा काढण्याचा अधिकार फक्त याच बँकेस असतो.

(इ) ही बँक मध्यवर्ती आणि राज्यसरकारांना आर्थिक बाबी-संबंधी सहा देते.

ग्रामीण पतव्यवस्था

ही सर्व कामे रिझर्व्ह बँक करित असते. यांच्या जोडीस भारतांतील शेतकीच्या खास समस्या लक्षांत घेऊन या बँकेने आपल्या कार्यक्षेत्रांत वाढ करून ग्रामीण पतव्यवस्थेचाही त्यांत समावेश केला आहे. परंतु ही जबाबदारी फार मोठी असून शेतकीसाठी कर्ज देण्यासंबंधीची तिची कामगिरी नजरेत भरण्यासाठी बराच कालावधी जावा लागेल. या दिशेने आरंभ झाला असून तूर्त रिझर्व्ह बँकेत शेतकीविषयक पतपद्धतीच्या पाहणीचें काम चालू आहे. तसेच खेड्यांतील सहकारी बँका आणि सहकारी संस्था यांचे मार्फत कर्ज देण्याकरतां उपाययोजना शोधून काढण्यांत येत आहेत.

भारतांत बँकांचें अत्यल्प प्रमाण

भारतांतील बहुसंख्य खेड्यांत बँकेसंबंधी कांहींच माहिती नसते तर शहरांत बँकिंग पद्धतीचा थोडाफार विकास झालेला आहे. अशा या विषम परिस्थितीमुळे आर्थिक घडीवर सतत लक्ष ठेवण्यासाठी एकाद्या लवाचिक बँकिंग पद्धतीची जरूरी आहे. भारतांत ५२४ बँकांच्या एकूण (शिड्यूल्ड आणि नॉन शिड्यूल्ड धरून) ४४०० कचेऱ्या आहेत. या कचेऱ्यांची प्रामुख्याने शहरांत व मोठ्या गांवांतच गर्दी झाली असून, ग्रामीण विभागांना त्यांपासून कांहींच फायदे मिळत नाहीत. याशिवाय एकेका कचेरीचा उपयोग करणाऱ्या लोकांची संख्या फार मोठी म्हणजे ८२,००० इतकी असते. इंग्लंड आणि अमेरिका यासारख्या देशांत ही संख्या अनुक्रमे पांच हजार व साडे सात हजार अशी असते. त्या मानानें पाहतां भारतांत बँकांचें प्रमाण फारच कमी आहे.

विकासासाठी आवश्यक गोष्टी

तथापि बँकिंग क्षेत्रांतील विकास कांहीं एका दिवसांत होणें शक्य नाही आणि यामुळे (अ) विकास होत आहे आणि (ब) तो योग्य पायावर होत आहे हे पाहण्याची जबाबदारी रिझर्व्ह बँकेवर आहे. गेल्या महायुद्धांत घाईघाईनें झालेली बँकांची वाढ आणि त्यानंतर विशेषतः पश्चिम बंगाल व पंजाबमध्ये बुडालेल्या बँकांचा विचार करतां अशा तऱ्हेची उपाययोजना करणें अत्यावश्यक ठरते. कांहीं ठिकाणी बँकांची भरमसाट संख्या तर कांहीं ठिकाणी त्यांचा संपूर्ण अभाव ही परिस्थिति टाळण्यासाठी नियोजित विकासाची आवश्यकता आहे. नवीन शाखा चालविण्यासाठी शिक्षित माणसें उपलब्ध असलीं पाहिजेत आणि त्याहूनही महत्त्वाची गोष्ट अशी की बँका म्हणजे निढळाच्या घामानें मिळविलेला आपला पैसा सुरक्षितपणें ठेवण्याचें साधन आहे या भावनेची लोकांच्या मनांत वाढ व जोपासना झाली पाहिजे.

ठेवीदारांचा विश्वास—जागरूकतेची आवश्यकता

लोकांच्या मनांत या वृत्तीस उचेलून देण्याचा खात्रीचा मार्ग म्हटला म्हणजे सध्यां अस्तित्वांत असलेल्या बँका कार्यक्षम रीत्या चालवून त्या बुडणार नाहीत असे पाहणें व ठेवीदारांच्या विश्वासास बिलकुल धक्का बसणार नाही हे पाहणें कोणत्याही बँकेचे अगदी प्राथमिक कार्य आहे. बँकिंग पद्धतीचें अज्ञान अगर व्यवस्थापक-वर्गाची अफरातफर यामुळे बुडणाऱ्या बँकांचें प्रमाण शक्य तितकें कमी करून ठेवीदारांच्या हितसंबंधाचें रक्षण करण्याकरिता

बँकांच्या कामकाजावर सतत देखरेख करणे हा रिझर्व्ह बँकेचा हेतु आहे.

हे काम कठीण असून सतत प्रयत्न व कायम जागरूकतेची आवश्यकता आहे. देशांत नोंदणी केलेल्या बँकांची एकूण संख्या ५२४ असून त्यांत ९३ शेड्यूल्ड व ४३१ नॉन-शेड्यूल्ड बँका आहेत. या सर्व बँकांची एकूण संपत्ति १०८६.८२ कोटी रुपये असून ही रक्कम भारताच्या एकूण राष्ट्रीय उत्पन्नाच्या १/७ आहे. या सर्व बँका विकासाच्या निर-निराळ्या अवस्थांत आहेत. यांत पहिला क्रम इंपिरियल बँक ऑफ इंडियाचा असून त्या बँकेची एकूण संपत्ति २४७.४५ कोटी रुपये आहे तर शेवटचा क्रमांक म्हैसूर राज्यांतील एका नॉन-शेड्यूल्ड बँकेचा असून त्या बँकेची एकूण संपत्ति १२,००० रुपये आहे. या सर्व बँकांकडे लक्ष घावे लागते.

रिझर्व्ह बँकेच्या आणखी शाखांची जरूरी

रिझर्व्ह बँकेने आपल्या अस्तित्वाच्या अल्पकालांत अनेक अवस्थांतून प्रगति केली असली तरी अशा प्रकारची जबाबदारी घेण्याचे दृष्टीने ती अजून तेवढी सुसज्ज झालेली नाही. तिची मुख्य अडचण म्हटली म्हणजे तिचा अजून सर्व देशभर विस्तार झालेला नाही. मुख्य कचेरी व मुंबईतील एक शाखा सोडून या बँकेच्या केवळ कलकत्ता, मद्रास, दिल्ली व कानपूर येथेच काय त्या चार कचेऱ्या आहेत. मुंबईशिवाय तिची स्वतःची अशी इमारत दुसरीकडे कोठे नाही. कलकत्त्यांत बँकिंग सातें असलेली इमारत तेवढी रिझर्व्ह बँकेच्या मालकीची आहे व बाकीची सातें भाड्याने घेतलेल्या जागेत आहेत. रिझर्व्ह बँकेस तिचा प्रभाव पाडण्याचे दृष्टीने किमान पक्षां निरनिराळ्या राज्यांच्या राजधान्यांत आणि महत्त्वाच्या आर्थिक आणि व्यापारी ठिकाणी स्वतःच्या शाखा असणे आवश्यक आहे.

अधिकारी व सेंट्रल बोर्ड

रिझर्व्ह बँकेचे सर्वाधिकारी गव्हर्नर श्री. बेनिगल रामराव असून त्यांस श्री. एन्. सुंदरेसन व श्री. रामनाथ हे दोन डेप्युटी गव्हर्नर सहाय्यक आहेत. श्री. सुंदरेसन ह्यांच्या सध्याच्या रजेच्या मुद-र्तीत श्री. जे. व्ही. जोशी ह्यांची डेप्युटी गव्हर्नर म्हणून नेमणूक झाली आहे. बँकेच्या व्यवस्थेची जबाबदारी यांच्यावर असते. या बँकेस सर्वसाधारण दिग्दर्शन आणि नियमन करण्याचे काम भारत सरकारने नेमलेल्या बोर्ड ऑफ डायरेक्टरांकडे असते. पश्चिम, पूर्व, उत्तर आणि दक्षिण विभागांच्या स्थानिक बोर्डांतील प्रत्येकी एक याप्रमाणे यांतील चार डायरेक्टर नियुक्त असतात, तर आणखी एक सरकारी अधिकारी असतो. या चारही विभागांची केंद्रस्थाने अनुक्रमे मुंबई, कलकत्ता, दिल्ली व मद्रास या ठिकाणी आहेत. बँकेचे मुख्य अधिकारी गव्हर्नर व दोन डेप्युटी गव्हर्नर यांची नेमणूक भारत सरकारकडून होते. सेंट्रल बोर्डांत पुढील लोक आहेत:—

गव्हर्नर:— श्री. बेनिगल रामराव.

डेप्युटी गव्हर्नर:— श्री. सुंदरेसन, श्री. रामनाथ.

डायरेक्टर:— श्री. पुरुषोत्तमदास ठाकुरदास, श्री. बी. एन्. बिलॉ, श्री. श्रीराम, श्री. सी. आर. श्रीनिवासन, श्री. मणिलाल बी. नानावटी, श्री. जे. आर. डी. टाटा, श्री. धीरेन्द्रनाथ सेन, श्री. बी. डी. व्ही. रामस्वामी नायडू, श्री. साहू जगदीश प्रसाद, श्री. घनंजयराव गाढगीळ, श्री. के. जी. आंबेगांवकर, आय. सी. एस्. चिटणीस मध्यवर्ती अर्थसातें (डिपार्टमेंट ऑफ एकॉनॉमिक अफेअर्स).

चलनी नोटा व त्यांस आधार

देशाची मध्यवर्ती बँक या नात्याने रिझर्व्ह बँकेसच केवळ नोटा काढण्याचा अधिकार आहे. हे कार्य तिच्या 'इश्यू' सात्यामार्फत केले जाते. या सात्याची संपत्ति बँकेच्या इतर सात्यापासून वेगळी ठेविली आहे. यापैकी कमीत कमी ४० टक्के संपत्ति सोन्याची नाणी, सोने किंवा परकीय हुंडणावळीचे रोखे यांच्या स्वरूपांत असलीच पाहिजे. मात्र पहिल्या दोन वर्तुंची किंमत कमीत कमी ४० कोटी रुपये असली पाहिजे. १९३५ साली रिझर्व्ह बँकेने नोटा तयार करायच्या काम प्रथम हाती घेतले त्यावेळी वापरांत असलेल्या नोटा जास्त जास्त १६७ कोटी रुपये किंमतीच्या होत्या. आता त्यांची किंमत गेल्या महायुद्धांत मोठ्या प्रमाणावर वाढ झाल्यामुळे ११०० कोटी रुपयांहून अधिक आहे. सध्या सुवर्ण नाणी आणि सोने यांची किंमत ४० कोटी रुपयांच्या कायदेशीर पातळीच्या जवळपास असून नोटा तयार करण्यास परदेशीय व रुपयांच्या रोख्यांचा मुख्य आधार आहे. १० सप्टेंबर १९५२ रोजी संपलेल्या आठवड्याच्या रिझर्व्ह बँकेच्या पत्रकावरून इश्यू डिपार्टमेंटची संपत्ति ११२४.२७ कोटी रुपयांची असून त्यापैकी ४०००१ कोटींची सुवर्णनाणी व सोने, ९३८.१५ कोटी रुपये किंमतीचे परदेशीय रोखे, ८१.४७ कोटी रुपये किंमतीची रुपयांची नाणी आणि ४६४.६३ कोटी रुपयांचे भारत सरकारचे रोखे असल्याचे दिसून येते.

सरकारची बँकर

सरकारची बँकर हे मध्यवर्ती बँकेचे अत्यावश्यक कार्यही रिझर्व्ह बँक करते. मध्यवर्ती व राज्यसरकारच्या वतीने ही बँक पैसे स्वीकारते व देते व बँकेची करावी लागणारी इतर कार्ये ती स्वतः अगर स्वतःची कचेरी नसेल तेथे इंपिरियल बँक ऑफ इंडिया मार्फत करते. या दररोज होणाऱ्या कोट्यावधी रुपयांच्या देवघेवांच्या व्यवहाराबद्दल या बँकेला काहीच मोबदला मिळत नाही. या बँकेच्या मुंबई कचेरीत १ ऑगस्ट १९५२ रोजी झालेल्या देवघेवांच्या व्यवहारांत १.२६ कोटी रुपये जमा झाले व १.७७ कोटी रुपये द्यावे लागले. सार्वजनिक कर्जाच्या व्यवस्थेबद्दल या बँकेला दर सहामाहीस दलाली मिळते.

अप्रत्यक्ष आर्थिक नियंत्रण

सुल्या बाजारांतील व्यवहारामार्फत वऱ्याच मोठ्या प्रमाणांत रिझर्व्ह बँक कर्जावर प्रत्यक्ष नियंत्रण ठेवू शकत नसली तरी सामान्यपणे शिड्यूल्ड बँकांमार्फत देशाच्या आर्थिक व पत-पद्धतीवर ती नियंत्रण ठेवते. रिझर्व्ह बँक ऑफ इंडिया अॅक्ट व १९४९ चा बँकिंग कंपनीज अॅक्ट या कायदान्वये या बँकेला कारभार व व्यवहार दोन्ही बाबतीत नियंत्रण ठेवण्यास अधिकार मिळालेले आहेत.

बँक रेटमध्ये वाढ

हुंडीची खरेदी अगर पुनर्वटाव यासाठी रिझर्व्ह बँकेने ठरविलेला बँक रेट म्हणजे कर्जनिंत्रणाचे महत्त्वाचे साधन होय. रिझर्व्ह बँकेने अलिकडेच चलनवाढप्रतिबंधक उपाय म्हणून बँक रेट ३ टक्क्यांवरून वाढवून ३३ टक्के केला. या बँकेने भारतातील हुंडी बाजाराच्या वाढीसाठीही काही उपाययोजना केल्या आहेत.

रिझर्व्ह बँकेच्या इतर कामांत ग्रामीण अर्थव्यवस्था सांवरून घरण्याच्या हेतूने शेतकीसाठी कर्जाची तरतूद, देशाच्या परकीय हुंडणावळीवर देखरेख आणि सरकार व व्यापारी जनता यांच्या उपयोगासाठी आर्थिक माहिती व आंकडेवारी विभागाची तरतूद यांचा समावेश होतो.

मॅट्रिक व पदवीधर ह्यांतील बेकारी

मे, १९५२ अखेर, एम्पॉल्यमेंट एक्सचेंजेसच्या पटावरील ३,६६,५९२ बेकारांपैकी १४,८२८ बेकार पदवीधर व १,०१,०३८ बेकार मॅट्रिक-पास होते. मद्रास, उत्तर प्रदेश प. बंगाल, मुंबई व

दिल्ली येथे पदवीधर बेकारांची संख्या मोठी आहे. मद्रास येथे सर्वांत ज्यास्त बेकार मॅट्रिकांनी नोकरीसाठी नोंद केलेली आहे. नोंदलेल्या बेकार मॅट्रिकपैकी व बेकार पदवीधरांपैकी अनुक्रमे २७% व ५०% मुंबई दिल्ली, मद्रास व कलकत्ता ह्या शहरांत केंद्रित आहेत. सालील तक्त्यांत तपशील दिला आहे:—

विभाग	मॅट्रिक	एक किंवा अधिक पदवी असलेले पदवीधर				एकूण पदवीधर व मॅट्रिक
		इंजिनियरिंग	वैद्यक	इतर विषय	एकूण	
आसाम	१,६७१	१	३	१९९	२०३	१,८७४
बिहार	५,००८	१३	१४	६७४	७०१	५,७०९
मुंबई	१७,०८३	८४	१९	२,०१०	२,११३	१९,१९६
दिल्ली, अजमीर, राजस्थान	९,३२३	६०	२७	२,२२७	२,३१४	११,६३७
हैद्राबाद	१७,७९	१५	२	२९४	३११	२०,९०
मध्यप्रदेश	३,८९७	८	१	५०६	५१५	४,४१२
मद्रास	२०,९८५	४५	१०	२,०००	२,०५५	२,३०४०
ओरिसा	८९२	४	१	१७६	१८१	१,०७३
पंजाब	६,२३६	११	१७	६९६	७२४	६,९६०
उत्तर प्रदेश	१८,२६७	३४	१३	२,३४२	२,३८९	२०,६५६
प. बंगाल	१५,८९७	२८८	१२०	२९,१४	३,३२२	१९,२८९
भारत	१,०१,०३८	५६३	२२७	१४,०३८	१४,८२८	१,१५,८६६

धूतपापेश्वर इंडस्ट्रीज लि.

वरील कंपनीने १९५१ मध्ये २०,३१,०९६ रुपयांची विक्री केली. सर्व सर्व भागवून व ३०,५९२ रु. घसारा काढून कंपनीस १,३४,४३६ रु. निव्वळ नफा उरला. ६५,००० रु. ची कराची तरतूद करून ६% करमाफ डिव्हिडंड देण्याचे ठरले. कंपनीच्या औषधांचा स्वप सालोसाल वाढत आहे, परंतु मजुरी व बोनस ह्यांतील वाढीमुळे निव्वळ नफ्याचा आंकडा वाढत जाऊ शकला नाही. कंपनीचे वसूल भांडवल सुमारे ९३ लक्ष रु. आहे आणि एकूण ताळेबंद सुमारे २१ लक्ष रुपयांचा आहे. कंपनीची वार्षिक सभा ९ सप्टेंबर रोजी झाली, त्यावेळी चेअरमन, श्री. पु. ब. गोळे, ह्यांनी केलेले भाषण ह्याच अंकांत इतरत्र दिले आहे.

मास्को: पांच समुद्रांस जोडलेले बंदर !

युरोपांतील सर्वांत मोठी नदी व्होल्गा (२,३२५ मैल) आणि डॉन नदी (१,३२५ मैल) ह्यांस जोडणारा कालवा २७ जुलै, १९५२ रोजी सुरू झाला. ह्या कालव्याच्या व्होल्गा टोकावर स्टॅलिनचा २०० फुटी तांब्याचा पतळा उभारण्यांत आला आहे. व्होल्गा-डॉन कालव्याचा लांबी ६२.७ मैल असून खोली १५ फूट आहे. पनामा आणि सुएझ कालव्यांतून सध्या होणाऱ्या वहातुकीपेक्षा ह्या कालव्यांतून वहातुक काठांतराने ज्यास्त होईल, असे म्हटले जाते. आतां मास्को शहर हे पांच समुद्रांस जोडले गेलेले बंदर झाले आहे ! ह्या कालव्यामुळे रशियन रेल्वेवरील वहातुकीचा ताण पुष्कळ कमी होणार आहे.

बक्षीस !

हैबर्ग येथे " आदर्श वधूवरा " स बाक्षिसे देण्यांत आली. त्यांत एका बाक्षिसाचे एक सर्टिफिकेट होते. वधूवराच्या पहिल्या बटस्फोटाचाबत मोफत सडा मिळेल, असे त्यांत आश्वासन दिलेले होते.

चंदनाच्या तेलाचा कारखाना

कूर्ग संस्थानांत लवकरच चंदनाचे तेल गाळण्याचा एक कारखाना उघडण्याचे धाटत आहे. हा कारखाना फ्रेझरपेट येथे उभारण्यांत यावयाचा आहे. कांहीं साजगी भांडवलदारांनी सरकारला एक योजना सादर केली असून सरकारने कांहीं सवलती देण्याचेही कबूल केल्याचे समजते. सध्या कूर्ग संस्थानांत म्हणण्यासारखे उद्योगधंदे नाहीत. तेव्हा वरील कारखाना निघान्यास तो संस्थानाच्या औद्योगीकरणातील पहिले पाऊल ठरण्याचा संभव आहे. कूर्गमध्ये दरवर्षी सुमारे १०० टन चंदनाचे लाकूड निघते. पण ते सर्व तेल काढण्यासाठी म्हैसूर, कूपम् आणि राजस्थानमधील कनौज ह्या ठिकाणी धाडण्यांत येते. ह्या लाकडाच्या लिलावांत सर्व व्यापाऱ्यांनी मिळून किंमती पाडून मागितल्याने कूर्गच्या सरकारला लाकडाची विक्री चालू साली करता आलीच नाही. लाकूड मातीभोळाने विकण्याने फारच तोटा होणार होता. अखेर सरकारने म्हैसूर सरकारच्या मदतीने कांहीं लाकूड विकले. त्याची किंमत योग्य भावाने सुमारे ३ लाख रुपये आली. व्यापाऱ्यांनी आपआपसांत केलेल्या मसजतीच्या आहारां जावयाचे नाही असा निश्चय कूर्ग सरकारने केला असून जरूर पडल्यास पुढेही म्हैसूर सरकारच्या मदतीने चंदनाची विन्हेवाट लावण्याचे ठरविले आहे. फ्रेझरपेट येथे चंदनाच्या तेलाचा कारखाना निघाल्यास हे सर्व लाकूड कारखान्याला पुरविता येईल आणि त्यामुळे चंदनाच्या लाकडाला निश्चित बाजारपेठ मिळून त्याला वाजवी किंमतही मिळेल. त्याशिवाय, लाकडाचा पुरवठा करण्याचे सरकारच्या हाती राहिल्याने किंमती योग्य पातळीवर राखण्याच्या कामी सुद्धे सरकारहि कांहीं प्रयत्न करू शकेल.

सौराष्ट्रांतील इस्पितळाला देणग्या

मद्रुआ ह्या सौराष्ट्रांतील गांवची नगरपालिका एक इस्पितळ बांधणार आहे. इमारतीसाठी व इस्पितळाच्या सामग्रीसाठी एका दानशूर व्यापाऱ्याने १,००,००० रुपयांची देणगी दिली आहे. त्याशिवाय २०,००० रुपयांची आणखी एक देणगी व इतर छोट्या देणग्याहि मिळणार आहेत.

दि
प्रेसिडेन्सी इंडस्ट्रियल
बँक लि.

(शिडचूल्ड बँक)
प्रेसिडेन्सी बँक विल्डिंग
पुणे २.

अधिकृत, विक्रीस काढलेले
व सपलेले भांडवल रु. १०,००,०००
जमा झालेले भांडवल रु. ७,१९,४८५
खेळते भांडवल रु. ७५,००,०००

मुंबई शाखा:—कॉमनवेलथ विल्डिंग, ८२, मेडोज
स्ट्रीट, मुंबई १

श्री. ग. रा. साठे, अध्यक्ष. श्री. दा. ग. बापट, उपाध्यक्ष.

बँकिंगचे सर्व व्यवहार केले जातात.

श्री. गो. धों. जोगळेकर श्री. सी. टी. चितळे
बी. ए. (ऑ.), बी. कॉम., एलएल. बी., मॅनेजिंग डायरेक्टर.
मॅनेजर.

॥ श्री ॥

दि बृहन्महाराष्ट्र शुगर सिंडिकेट
लिमिटेड, पुणे २.

— लोकमान्यांचें वीदवाक्य —
॥ मामनुस्मर युध्य च ॥

नवीन १००० टनांची सेमि-इलेक्ट्रिक मशिनरी उभी होऊन कंट्रोल दरानें
सुमारे सत्तर लक्ष रुपयांची साखर चालू हंगामांत तयार झाली.

याचप्रमाणें पुढें दरवर्षी साखरेचें उत्पादन होत जाणार. वीरचें धरण
होऊन आणखी दोन हजार एकरांस पाणी मिळालें म्हणजे उत्पादन
आजच्यापेक्षा दुप्पट होणार.

साखरविक्रीच्या विलंबामुळें एक वर्ष मुदतीच्या नवीन ठेवी घेण्याचें
ठरविलें आहे. सदर ठेवी हंगामाच्या साखर-विक्रीतून मुदतीप्रमाणें
परत केल्या जातील. नवीन हंगाम नोव्हेंबरमध्ये सुरू होईल.

— शेअरविक्री सुरू आहे. —

शेअर व ठेवीचे फॉर्म पुणे येथील मुख्य कचेरीत मिळतील.

१८० सदाशिव पेठ,
- कॉमनवेलथ विल्डिंग, लक्ष्मी रोड,
पुणे २.

दि. २० सप्टेंबर १९५२.

चंद्रशेखर गोविंद आगाशे,
बी. ए., एलएल. बी.,
सी. जी. आगाशे अँड को.,
मॅनेजिंग एजंट्स.